

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 30C/44/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618201470
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kurnotová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2020:1618201470.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudkyňou JUDr. Janou Kurnotovou, v spore žalobkyňa: S. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. W. XXX/X, XXX XX A. X, T. F. zast. SCHWEIZER LEGAL, s.r.o., so sídlom Palisády 32, 811 06 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 36 681 075, proti žalovanému 1/ V. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXXX/X, XXX XX N., zast. NIKU & partners, s.r.o. so sídlom Prokopa Veľkého 51, 811 04 Bratislava, IČO: 36 866 008 a žalovanej 2/ L.. H.G., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, XXX XX G., zast. advokátska kancelária Geško s.r.o., so sídlom Velehradská 33, 821 08 Bratislava, IČO: 36 740 101, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamietá.

Súd priznáva žalovanému 1/ a žalovanej 2/ nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi v rozsahu 100 %, o ktorej výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajší súd dňa 18.05.2018 sa žalobkyňa domáhala určenia, že žalovaná 2/ je výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území: G., obec: G., okres: O., zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, evidovanom Okresným úradom O., katastrálnym odborom, ako pozemky parc. reg. "C", s parcelným číslom XXXX/X o výmere XXX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, s parcelným číslom XXXX/X o výmere XXX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, s parcelným číslom XXXX/XX o výmere XXX m², druh pozemku Ostatné plochy, s parcelným číslom XXXX/XX o výmere 21 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria a stavba so súpisným číslom XXX, postavená na parcele XXXX/X, popis stavby rodinný dom.

2. Žalobu odôvodnila tým, že sa domáha určenia vlastníckeho práva k vyššie opísaným nehnuteľnostiam v prospech žalovanej 2/ z dôvodu neplatnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovanou 2/ ako predávajúcou a žalovaným 1/ ako kupujúcim, ktorej predmetom bol prevod vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, ktorého vklad bol na základe uvedenej kúpnej zmluvy povolený Okresným úradom O. pod V - XXXX/XXXX, právopl. dňa 26.03.2018. Uvedená kúpna zmluva je absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka, keďže je zrejmé, že tento právny úkon bol uskutočnený medzi žalovanými so zámerom zmariť uspokojenie pohľadávky žalobkyne a tým žalobkyňu ako veriteľa žalovanej 2/ v rozpore so zákonom poškodiť. Žalobkyňa v roku 2017 požičala žalovanej 2/ ako svojej dlhoročnej dobrej kamarátke na základe zmlúv o pôžičke sumu 1.950.000 Kč, za účelom investovania žalovanou 2/. Žalobkyňa mala so žalovanou 2/ len dobré skúsenosti, žalovaná 2/ pôsobila dojemom, že peniaze pre ňu nie sú problém, viedla luxusný život, nepracovala, nepodnikala. Náklady na jej život uhrádzal jej manžel. Žalovaná 2/ žalobkyňu ubezpečila, že ak by došlo k problémom súvisiacim s investíciou, svoj záväzok na vrátenie požičanej sumy peňazí uspokojí z predaja nehnuteľností v obci

G., ktorých je výlučnou vlastníčkou. V marci 2018 žalovaná oznámila žalobkyni, že p. M., ktorý sa podieľal na investovaní zmizol a že prišli o všetky peniaze. Žalovaná 2/ kontaktovala žalobkyňu, že je na Slovensku a žalobkyňa pojala podozrenie, že odišla previesť vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam tak, aby zostali naďalej vo sfére jej vplyvu. Žalovaná evidentne motivovaná hrozbou núteného vymoženía pohľadávky previedla na žalovaného 1/ vlastnícke právo k nehnuteľnostiam. Žalovaný je dobrý rodinný známy bývalého manžela žalovanej 2/. Skutočnosť, že žalovaný 1/ žalovanú 2/ dôverne pozná vzbudzuje dôvodnú pochybnosť o účele uskutočneného prevodu a s ohľadom na časovú následnosť úkonov a informácií poskytovaných žalovanou 2/ je zrejmé, že bol prevod vlastníckeho práva uskutočnený so zámerom, aby žalovaná 2/ nebola evidovaná ako vlastníčka nehnuteľností a tento majetok nebolo možné postihnúť zabezpečovacím opatrením podľa § 343 a nasl. CSP a následným núteným výkonom rozhodnutia. Časová následnosť, spoločný cieľ a koordinovanosť právnych úkonov žalovaných nasvedčujú tomu, že kúpnu zmluvou sa úmyselne nastolil stav, ktorý žalobkyni znemožňuje zabezpečiť uspokojenie pohľadávky z majetku žalovanej 2/. Žalovaná 2/ informovala žalobkyňu, že kúpnu cenu za predaj nehnuteľností od žalovaného 1/ neobdržala, pretože úhrada bola vykonaná zápočtom pohľadávky, ktorú evidoval žalovaný 1/ voči žalovanej 2/. Žalovaná 2/ tvrdila žalobkyni, že peňažné prostriedky si musela v roku 2011 požičať od žalovaného 1/, keď jej manžel utrpel úraz. Úhradu kúpnej ceny považuje žalobkyňa za fiktívnu. Manžel žalobkyne vždy bol a je bohatý človek a žalovaná 2/ po rozvođe dostala aj stavebné pozemky v Kostolišti odlišné od nehnuteľností uvedených v žalobe a byt v Bratislave a predala tieto nehnuteľnosti údajne za sumu 10.000.000 Kč v žalobkyni neznámom čase. Žalovaná 2/ nie je vlastníčkou iných nehnuteľností, ktorých hodnota by postačovala na úhradu pohľadávok žalobkyne. Kúpna zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom, ktorý svojim účelom odporuje zákonu a súčasne žalobkyni nie sú známe majetkové pomery žalovaného 1/ pre prípad uplatňovania si nárokov z odporovateľného právneho úkonu. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení je daný z dôvodu, že bez tohto určenia bude právo žalobkyne dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky ohrozené. Určenie vlastníckeho práva je účinným prostriedkom ochrany práva žalobkyne, ktorý priaznivo ovplyvní jej právne postavenie spočívajúce v založení možnosti uplatnenia vynúiteľného práva k predmetu určenia. Zároveň, ak sa má určovacím výrokom dosiahnuť zhoda medzi skutočným stavom a stavom zapísaným, bude naliehavý právny záujem daný vždy. Žalovaný 1/ a žalovaná 2/ ako blízke osoby uzatvoril medzi sebou kúpnu zmluvu s úmyslom protizákonne zmaříť uspokojenie žalobkyne ako veriteľa.

3. Žalobkyňa priložila k žalobe informatívny výpis z katastra nehnuteľností z LV č. XXXX v k.ú. G. k 21.03.2018, informatívny výpis z katastra nehnuteľností z LV č. XXXX v k.ú. G. k 29.03.2018, zmluvu o pôžičke zo dňa 01.08.2017, zmluvu o pôžičke zo dňa 03.08.2017, zmluvu o pôžičke zo dňa 15.09.2017, potvrdenia o platbe na účte. Žalobkyňa v priebehu konania doložila rozsudok Obvodného soudu pro Prahu 5, č.j. 34C 72/2018-23 zo dňa 18.06.2018 a rozsudok Obvodného soudu pro Prahu 5 č.j. 10C19/2018-33 zo dňa 02.04.2019.

4. Žalovaná 2/ v podaní z dňa 07.09.2018 uviedla, že popiera skutkové tvrdenia žalobkyne uvedené v žalobe. Ide o skutkové tvrdenia, ktoré sú nepravdivé alebo sú len dôkazne nepodloženou domnienkou žalobkyne. K dohode medzi žalobkyňou a žalovanou 2/, že v prípade problémov peňažné prostriedky jej majú byť vrátené z predaja nehnuteľností vo vlastníctve žalovanej 2/ nikdy nedošlo. Naopak, vzťah žalobkyne a žalovanej bol dôverný, priateľský, žalobkyňa vedela o spôsobe, akým sú prostriedky investované, s rizikom bola uzrozumená a nikdy nepožadovala zabezpečenie záväzku žalovanej 2/ akýmkoľvek zabezpečovacím inštitútom hmotného práva. Žalovaná 2/ sa nezaviazala uspokojiť svoj záväzok z predaja nehnuteľností, zaviazala sa len na vrátenie pôžičky, čo bolo zmarené z dôvodov na strane tretej osoby. Žalovaná 2/ pri uzavretí kúpnej zmluvy konala bez akéhokoľvek vecnoprávneho alebo záväzkovoprávneho obmedzenia a jej dispozičná voľnosť nebola limitovaná. Žalovaná 2/ popiera tvrdenie žalobkyne o tom, že žalovaný 1/ „žalobkyňu dôverne pozná“. Naliehavosť právneho záujmu na požadovanom určení je základnou procesnou podmienkou prípustnosti určovacej žaloby a súd ju musí skúmať predtým, než by pristúpil k meritornému dokazovaniu. Právny poriadok poskytuje žalobkyni účinný právny nástroj na uplatnenie jej procesných práv, a to podanie odporovacej žaloby podľa § 42a Občianskeho zákonníka. Už len táto okolnosť je procesným dôvodom pre zamietnutie podanej žaloby. Žalobkyňa nevysvetlila, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom a čím slúži potrebám praktickosti oproti odporovacej žalobe. Žalovaná 2/ v tejto súvislosti poukázala na rozsudok NS SR sp. zn. 5 Cdo 31/2011. Z uvedeného je zrejmé, že žalobkyňa nepreukázala existenciu naliehavého právneho záujmu, súd by mal preto žalobu zamietnuť bez meritorného prejednania vo veci samej. Z dôvodu právnej istoty uvádza žalovaná 2/ aj skutočnosti, ktoré zakladajú nedôvodnosť žaloby pre

neexistenciu dôvodov neplatnosti právneho úkonu podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Koncentračná povinnosť predpokladaná Civilným sporovým poriadkom ukladá žalobkyni povinnosť, aby v žalobe dostatočne presne konkretizovala skutkové a právne okolnosti, ktoré majú spôsobovať neplatnosť právneho úkonu. Žalobkyňa v žalobe bez predloženia akýchkoľvek dôkazov iba všeobecne odkazuje na § 39 Občianskeho zákonníka. Zo žaloby nie je možné identifikovať, čím má kúpna zmluva odporovať zákonu, akému konkrétnemu zákonu má odporovať alebo ho obchádzať, prípadne čím sa úkon prieči dobrým mravom. Dôkazne nepodložené tvrdenie o zámere zmať uspokojenie pohľadávky žalobkyne nezakladá neplatnosť kúpnej zmluvy podľa § 39 Občianskeho zákonníka, ide iba o žalobkyňou tvrdenú pohnútku žalovanej 2/, resp. o okolnosti, ktoré mali podľa jej názoru viesť k vzniku právneho úkonu. K tejto otázke zaujal stanovisko NS ČR v rozhodnutí sp.zn. 25 Cdo 228/2001, podľa ktorého „ak ustanovenie § 39 OZ spája absolútnu neplatnosť právneho úkonu s jeho nedovolenosťou spočívajúcou v tom, že právny úkon svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom, potom zo spôsobu či okolností, za ktorých bola zmluva uzavretá, nemožno vyvodzovať neplatnosť právneho úkonu podľa uvedeného ustanovenia.“ V prejednávanej veci by žalobkyňou tvrdená neplatnosť právneho úkonu bola veľmi zásadným zásahom do práv žalovaných, ktorý by mal aj vecnoprávne následky. Skutkové a právne okolnosti uvádzané žalobkyňou sú iba nepodložené tvrdenia, ktoré nepreukazujú neplatnosť kúpnej zmluvy, ale iba popisujú žalobkyňou tvrdené okolnosti uzavretia úkonu, a preto nemôžu spôsobovať neplatnosť právneho úkonu. Keďže žalobkyňa nepreukázala existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení a ani existenciu dôvodov absolútnej neplatnosti právneho úkonu podľa § 39 Občianskeho zákonníka, žalovaná 2/ navrhuje, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

5. Žalovaný 1/ sa podaním zo dňa 21.09.2018 k žalobe vyjadril tak, že navrhuje, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Žalobkyňu osobne nepozná. Je pravdou, že je priateľom bývalého manžela žalovanej 2/, no od rozvodu ich manželstva sa so žalovanou 2/ aktívne nestýka, nevie ako žije, ani či pracuje, ani v akom okruhu ľudí sa pohybuje. Nie je schopný vyjadriť sa k tvrdeniam žalobkyne o jej vzťahu tak právnom ako aj priateľskom so žalovanou 2/. Žalovaný 1/ nemá žiadnu vedomosť o okolnostiach uvádzaných v žalobe, týkajúcich sa vzniku, existencie, priebehu a dôsledkov právneho vzťahu vyplývajúceho zo zmlúv o pôžičkách uzavretých medzi žalobkyňou a žalovanou 2/. O všetkých týchto žalobkyňou opísaných okolnostiach, s výnimkou jednej opísanej nižšie, sa žalovaný 1/ dozvedel z obsahu žaloby. Z týchto dôvodov žalovaný 1/ sporuje a namieta všetky žalobkyňou v žalobnom návrhu uvádzané tvrdenia, s výnimkou okolnosti jednej, ktorým je spôsob zániku záväzku žalovanej 2/ voči jeho osobe. Bývalý manžel žalovanej 2/ v roku 2011 utrpel vážny úraz, v dôsledku ktorého sa stal imobilným a jeho zdravotný stav si vyžiadal dlhodobú, finančne náročnú liečbu. V tom čase ho žalovaná 2/ požiadala o pôžičku za účelom zabezpečenia úhrady potrieb rodiny a domácnosti, čo dovtedy zabezpečoval manžel žalovanej 2/. Uzavretie zmluvy a odovzdanie peňazí riešil osobne so žalovanou 2/ iba s ohľadom na zdravotný stav jej manžela, ktorý bol v tom čase ochrnutý. Žalovanej 2/ dňa 24.06.2011 poskytol hotovostnú pôžičku v sume 120.000 EUR s termínom splatnosti do 31.12.2016. Žalovaná 2/ svoj záväzok splatiť pôžičku napriek opakovaným výzvam nespĺnila. Vzhľadom k tomu, že medzičasom sa žalovaná 2/ rozviedla s jeho priateľom a tento neprejavil vôľu splniť záväzok za ňu, rozhodol sa pohľadávku uspokojiť nadobudnutím vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v k.ú. G., o existencii ktorej mal vedomosť z čias, kedy bola žalovaná 2/ manželkou jeho priateľa. Žalovaná 2/ s navrhnutým riešením súhlasila, keďže hodnota tejto nehnuteľnosti bola porovnateľná s výškou jeho pohľadávky voči žalovanej 2/. Kúpnu zmluvu uzavreli slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne, bez tiesne za nápadne nevýhodných podmienok a vo forme predpísanej zákonom. Úmyslom žalovaného 1/ bolo nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnosti a vníma to ako investíciu do budúcnosti, vo forme víkendového vidieckeho sídla. Úhradu kúpnej ceny vyriešil jednostranným zápočtom vzájomných pohľadávok. Nemal žiadnu vedomosť o tom, že žalovaná 2/ je účastníkom iných záväzkovo právnych vzťahov, a teda ani o jej vzťahu so žalobkyňou. Pri uzatváraní kúpnej zmluvy postupoval obozretné, konal dobromyseľne s jediným cieľom nadobudnúť vlastníctvo k nehnuteľnosti. Pri prejave jeho vôle neexistovali akékoľvek postranné úmysly. Akékoľvek žalobkyňou vyslovené obvinenia, podozrenia a domnienky o spoločnom ciele a koordinovanosti právnych úkonov oboch žalovaných v zhode, nie sú preukázané, sú nepravdivé a dôkazne absolútne nepodložené. Žalobkyňa nevenovala dostatočnú pozornosť zabezpečeniu svojej pohľadávky. Predmetnú nehnuteľnosť nadobudol žalovaný 1/ za situácie, kedy žalovaná 2/ nemala žiadnym spôsobom obmedzené právo s vecou nakladať. Žalobkyňa v čase uzavretia zmlúv o pôžičkách mohla využiť viacero právnych nástrojov na zvýšenie jej právnej istoty. Takýmto právnym nástrojom rozhodne nie je žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáha spätného určenia vlastníckeho práva dlžníka k nehnuteľnosti, ktorý túto medzičasom legitímne previedol do vlastníctva

tretej osoby. Išlo by o veľmi zásadný zásah do práv a právom chránených záujmov účastníkov občianskoprávných vzťahov a vytvorenie právnej neistoty, čo by v súlade s ustálenou judikatúrou mal súd aplikovať len vo výnimočných prípadoch. Skúmanie existencie naliehavého právneho záujmu v konaní o určenie vlastníckeho práva je prvou a nevyhnutnou podmienkou pre meritórny postup súdu v konaní. Pod existenciou naliehavého právneho záujmu je možné rozumieť, že tento je daný spravidla v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým. Žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Žalobkyňa neodôvodnila, ani v žalobe nevysvetlila konkrétny dôvod, pre ktorý by sa jej postavenie stalo bez navrhovaného rozhodnutia súdu právne neistým. Žalobkyňa nedostatočne a neurčito vysvetľuje dôvody, pre ktoré označuje predmetnú kúpnu zmluvu za absolútne neplatnú. Odvoláva sa iba všeobecne na ust. § 39 Občianskeho zákonníka, no neuvádza konkrétny dôvod zakladajúci absolútnu neplatnosť, t. j. čím úkon odporuje zákonu, alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Absenciu týchto dôvodov v žalobe je potrebné posúdiť na ťarchu žalobkyne a pri rešpektovaní koncentračnej zásady nie je možné tieto dôvody dodatočne rozširovať.

6. Žalovaný 1/ doložil k svojmu vyjadreniu zmluvu o pôžičke zo dňa 24.06.2011, kúpnu zmluvu zo dňa 22.03.2018, výzvu na splnenie záväzku zo dňa 16.10.2017 a dňa 16.02.2018, zápočet vzájomných pohľadávok zo dňa 22.05.2018.

7. Žalobkyňa v replike zo dňa 26.11.2018 k vyjadreniu žalovaného 1/ uviedla, že popretie skutkových tvrdení o okolnostiach, ktoré žalovaný 1/ musel nevyhnutne vnímať v komunikácii so žalovanou 2/ ako aj jej bývalým manželom je neúčinné. Žalovaná 2/ oznámila žalobkyňi v prítomnosti Ing. O.X., že dôvodom vycestovania na Slovensko bola realizácia zámeru zbaviť sa majetku vo vlastníctve žalovanej 2/. Okolnosti týkajúce sa majetkových pomerov žalovanej 2/, financovania potrieb rodiny žalovanej 2/ v čase, kedy mal žalovaný 1/ poskytnúť žalovanej 2/ pôžičku, okolnosti uzatvorenia a obsah predmetnej kúpnej zmluvy nezodpovedajúci úmyslu zmluvných strán, ako aj ďalšie v žalobe a vyjadrení žalobkyne označené skutočnosťami preukazujú, že žalovaný 1/ mohol mať vedomosť o úmysle žalovanej 2/ ukrátiť žalobkyňu ako svojho veriteľa a zmariť uspokojenie jej pohľadávky, pričom žalobkyňa má za to, že žalovanému 1/ bol tento úmysel známy. Zmluva, ktorá svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom je od začiatku absolútne neplatná, nie je rozhodujúce, či účastníci zmluvy o dôvode jej neplatnosti vedeli (rozsudok NS SR, sp.zn. 1Cdo106/2010).

8. Žalobkyňa ďalej vo svojom vyjadrení namietla tvrdenie žalovaného 1/, že žalovanej 2/ poskytol hotovostnú pôžičku vo výške 120.000 EUR a namietla platnosť Zmluvy o pôžičke zo dňa 24. júna 2011, ktorú považuje za fiktívnu zmluvu. Záver o povahe zmluvy o pôžičke ako o fiktívnej zmluve preukazujú viaceré skutočnosti. Žalovaná 2/ žalobkyňu nikdy neinformovala o peňažnom záväzku, ktorý by mala uhradiť resp. ktorý by mal zaniknúť započítaním s kúpnu cenou v súvislosti s predajom predmetných nehnuteľností. Žalovaná 2/ pri uzatváraní pôžičiek so žalobkyňou ako aj následne do uzatvorenia kúpnej zmluvy prehlasovala, že v prípade problémov s návratnosťou investícií, uspokojí svoj záväzok na vrátenie peňažných prostriedkov z predaja nehnuteľností na Slovensku. Žalovaný 1/ uvádza, že svoju pohľadávku zo zmluvy o pôžičke sa rozhodol uspokojiť nadobudnutím vlastníckeho práva k nehnuteľnosti pričom žalovaná 2/ s navrhnutým riešením súhlasila. Z kúpnej zmluvy s predmetom prevodu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam nie je zrejme žiadna takáto dohoda o započítaní. Žalovaná 2/ ako predávajúca a žalovaný 1/ ako kupujúci sa dohodli, že žalovaný 1/ kúpnu cenu vo výške 124.000,- EUR uhradí do 60 dní po podpise kúpnej zmluvy na účet predávajúceho. Zánik pohľadávok žalovaných, a to údajnej dlžnej sumy zo zmluvy o pôžičke s kúpnu cenou nehnuteľností bol uskutočnený až dodatočne jednostranným započítaním vzájomných pohľadávok zo dňa 22.5.2018. Započítanie vzájomných pohľadávok bolo vykonané v posledný deň dohodnutej lehoty splatnosti kúpnej ceny a súčasne po podaní žaloby žalobkyňou a návrhu na zápis poznamky do katastra nehnuteľností o tomto súdnom spore. Napriek skutočnosti, že žalobkyňa považuje zmluvu o pôžičke predloženú žalovaným 1/ za neplatnú fiktívnu zmluvu, pre prípad uvažovania o jej platnosti nie je preukázané, že povinnosť úhrady prenechanej sumy zaväzuje žalovanú 2/. Peňažnú pôžičku vo výške 120.000,- EUR nemožno považovať za bežnú vec. V zmysle § 145 ods. 1 OZ je takýto právny úkon bez súhlasu oboch manželov neplatný. Žalobkyňa ďalej dodáva, že v zmysle § 145 ods. 2 OZ by z poskytnutej pôžičky boli povinní tak žalovaná 2/ ako aj jej manžel, a to spoločne a nerozdielne. V dôsledku zániku manželstva žalovanej 2/ a jej manžela záväzok zo zmluvy o pôžičke musel tvoriť masu bezpodielového spoluvlastníctva manželov a musel byť vyporiadany. V prospech neplatnosti

zmluvy o pôžičke svedčí aj, že žalovaná 2/ sama žiaden účet do rozvodu manželstva nemala a sumu vo výške 120.000 EUR by musela zmeniť na menu česká koruna. Je rozumné predpokladať vklad peňažných prostriedkov na účet v banke, ktorého majiteľom by bol jej manžel, prípadne jeho obchodná spoločnosť. Z osobných a majetkových pomerov žalovanej 2/ je však zrejmé, že žalovaná 2/ potreby rodiny materiálne nezabezpečovala a vždy vystupovala ako materiálne zabezpečená manželka v domácnosti a nemala dôvod zmluvu o pôžičke dňa 24. júna 2011 uzatvárať a žalovaný 1/ ako blízky priateľ jej manžela musel byť s touto skutočnosťou uzrozmeneý. Výstavbu rodinného domu v Prahe, v ktorom žalovaná 2/ s rodinou v rozhodnom čase bývala zabezpečil manžel žalovanej 2/ prostredníctvom jednej z jeho obchodných spoločností - Záhořanská realitní spol s.r.o. Návrh na vklad práva do katastra pripravila L.. O.X.. Výdavky za služby spojené s užívaním domu v Prahe boli v celej výške uhrádzané vlastníkom domu -spoločnosťou Záhořanská realitní spol s.r.o. a manžel žalovanej 2/ aj po svojom úraze financoval potreby celej rodiny, a to nezávisle od akejkoľvek finančnej účasti žalovanej 2/. Žalovaná 2/ do rozvodu manželstva sama nemala účet v banke oddelený od manžela, nevedela vykonávať úhrady prostredníctvom internetbankingu, pričom používala len platobné karty k účtom manžela resp. jeho obchodných spoločností. Manžel žalovanej 2/ nikdy vo finančnej tiesni nebol a po rozvode so žalovanou 2/ zabezpečil pre účely svojho bývania výstavbu ďalšieho rodinného domu v Prahe, na adrese Zličínem 2819/2, Praha 5. Rodinný dom je vo vlastníctve obchodnej spoločnosti BB invest - delta s.r.o., ktorú bývalý manžel žalovanej 2/ ovláda. O.. V.G. v čase po rozvode manželstva uhrádzal a aj v súčasnosti uhrádza náklady svojich synov v celej výške (štúdium v USA, súkromné vysoké školy), a to spočiatku v čase po rozvode manželstva k rukám žalovanej 2/ a v súčasnej dobe priamo svojim synom. Žalovaná 2/ sa na úhrade týchto nákladov v žiadnom rozsahu nepodieľala. Podľa slov žalovanej 2/ od bývalého manžela dostala veľkorysé vyrovnanie vo forme peňažných prostriedkov a nehnuteľností na Slovensku. Žalovaná 2/ sa pred svojimi priateľkami vyjadrovala, že za úraz manžela žalovanej, malo byť jej manželovi vyplatené poisťné plnenie poisťovňou vo výške 10.000.000 CZK. Žalovaná 2/ v čase určenom na vrátenie sumy prenechaných peňažných prostriedkov žalovanému 1/ zo zmluvy o pôžičke, ako aj po tejto dobe, mala dostatok majetku na splatenie svojho záväzku, a to nielen predmetnými nehnuteľnosťami. Z predaja pozemkov v Kostolišti a bytu v Bratislave žalovaná 2/ tvrdenú pohľadávku žalovaného 1/ nesplatila, a to ani čiastočne, naopak hľadala investičné príležitosti pričom investíciou do spoločnosti Ing. W. - INVESTMENT AND TRADING CAPITAL LIMITED získala v súhrne výnos vo výške 114.720,- EUR. Napriek tejto skutočnosti žalovaný 1/ tvrdí, že jeho pohľadávka zo zmluvy o pôžičke zostala do momentu započítania neuhradená. Žalobkyňa namieta tvrdenie žalovaného 1/, že by pri uzatváraní predmetnej kúpnej zmluvy mal postupovať obozretne, konať dobromyseľne, pričom kúpna zmluva má spĺňať náležitosti právneho úkonu ustanovené v § 37 ods. 1 OZ. K popretiu tvrdení žalovaného 1/ vo vzťahu ku kúpnej zmluve odkazuje žalobkyňa na absenciu dohody o započítaní vzájomných pohľadávok, ktorá mala byť dosiahnutá pred uzatvorením kúpnej zmluvy a súčasne mala byť jediným spôsobom úhrady kúpnej ceny za prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Podľa vyjadrenia žalovaného 1/ kúpna zmluva mala byť medzi žalovanými uzatvorená výlučne za účelom uspokojenia pohľadávky žalovaného 1/ vzniknutej na základe zmluvy o pôžičke. Spoločným zámerom žalovanej 2/ a žalovaného 1/ tak zrejme bolo dosiahnutie stavu, kedy na základe vyvedenia nehnuteľností z výlučného vlastníctva žalovanej 2/ (s právom doživotného bývania a užívania rodičmi žalovanej 2/) bez primeraného protiplnenia, osobou popierajúcou blízky vzťah, nebude možné dosiahnuť uspokojenie pohľadávky žalobkyne v exekučnom konaní pre nedostatok majetku. Pre dohodnutý spôsob úhrady kúpnej ceny označený v kúpnej zmluve, vrátane splatnosti kúpnej ceny možno predpokladať, že v čase dojednávania podmienok kúpnej zmluvy žalovanými títo nepredpokladali, že sa žalobkyňa bude domáhať práv na slovenskom súde a zamýšľali porušiť záväzok kupujúceho na úhradu kúpnej ceny so zodpovedajúcimi právnymi účinkami alebo vykonať úhradu kúpnej ceny spôsobom dojednaným v kúpnej zmluve a po podaní žaloby o určenie vlastníckeho práva nahradili plnenie jednostranným započítaním pohľadávok. Žalovaný 1/ rovnako nezabezpečil svoju údadnú pohľadávku zo zmluvy o pôžičke žiadnym zabezpečovacím prostriedkom.

9. Žalobkyňa v replike zo dňa 26.11.2018 k vyjadreniu žalovanej 2/ uviedla, že nemala dôvod pochybovať o záruke žalovanej 2/ vyslovenej ústne predať v prípade potreby vrátenia dlhu nehnuteľnosti na Slovensku. Žalobkyňa nemala vedomosť o konkrétnom použití peňažných prostriedkov požičaných žalovanej 2/, popiera tvrdenie žalovanej 2/, že by vedela o spôsobe, akým sú prostriedky investované, ako aj že s rizikom bola uzrozmeneá. Žalovaná 2/ následne žalobkyňi oznámila, že investovanie požičaných peňazí je spoločnou vecou s p. M.. Žalobkyňa sa priamo na investíciách nikdy nepodieľala a o ich podmienkach nemala vedomosť. Žalobkyňa nevie, či bol p. M. podvodník, ktorému žalovaná 2/ uverila alebo boli spolu dohodnutí na spoločnom postupe. Vo veci podozrenia z viacerých trestných

činov vrátane podozrenia z trestného činu poškodzovania veriteľa v súvislosti s prevodom nehnuteľností žalovanou 2/, sú vykonávané úkony trestného stíhania políciou ČR, Krajským riaditeľstvom polície hl. mesta Prahy pod Č. j. KRPA-100939-55/TČ-2018-000092-POK. Žalobkyňa podanú žalobu považuje za spôsobilý prostriedok k zabezpečeniu súdnej ochrany práv žalobkyne. Naliehavý právny záujem je daný existenciou objektívnej právnej neistoty medzi žalobkyňou a žalovanými t.j. existenciou stavu, ktorý je ohrozením stavu žalobkyne a ktorý je možné týmto právnym prostriedkom odstrániť. Žalobkyňa má proti žalovanej 2/ pohľadávku, ktorú nie je možné uspokojiť, nakoľko prevodom vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam došlo k podstatnému zmenšeniu majetku žalovanej 2/. Žalobkyňa považuje tvrdenie žalovanej 2/ o potrebe použitia iného prostriedku na dosiahnutie nápravy - podanie žaloby o určenie neúčinnosti kúpnej zmluvy za účelové. Predpokladom pre úspešné odporovanie právnemu úkonu je totiž skutočnosť, že žalobou napadnutý právny úkon je platný. Keďže tento predpoklad pre spoločný postup žalovaných popísaný v žalobe a v tomto vyjadrení nie je naplnený, žalobkyňa považuje kúpnu zmluvu za právny úkon absolútne neplatný a teda taký, ktorému pre tento nedostatok nemožno úspešne odporovať.

10. Žalobkyňa k svojmu vyjadreniu doložila nasledovné listiny: návrh na vykonanie poznámky o súdnom konaní zo dňa 18.05.2015 s prezenčnou pečiatkou Okresného úradu O., list pani A. Y. zo dňa 16.11.2018, návrh na vklad práva do katastru nemovitostí, Statement of transactions for the selected period under the Contract No 023415, vyrozumění Policie ČR č. j. KRPA-100939-55/TČ-2018-000092- POK zo dňa 23.11.2018, oznámení o podozrení ze spáchání trestného činu s prezenčnou pečiatkou Policie ČR, č. j. KRPA-100939/TČ-2018-000092 zo dňa 03.04.2018, výpis z Veřejného rejstříka podle fyzických osob v angažmá ku dnu 15.11.2018, Výpis z OR vedeného Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka 86995. Žalobkyňa zároveň navrhla výsluch svedka L.. O.X. a vyžiadanie listiny, ktorou bolo vyporiadané BSM žalovanej 2/ s V.G..

11. Žalovaný 1/ v duplike zo dňa 23.02.2012 k vyjadreniu žalobkyne uviedol, že nesúhlasí s tým, že jeho námietky voči tvrdeniam žalobkyne sú neúčinné. Žalovaná 2/ nie je jemu osobou blízkou. To, že niečo „musel vnímať“ hodnotí iba ako vnútorné presvedčenie žalobkyne, ktoré žiadnym spôsobom neobjektívizovala ani nepreukázala. L.. O.X. nepozná a o existencii takejto osoby sa dozvedel zo žaloby. Okolnosť, že žalovaná 2/ mala svoj údajný dôvod vycestovania na Slovensko oznámiť L.. O.X., nijako nemôže byť dôkazom, že mohol mať vedomosť o úmysle žalovanej 2/ ukrať žalobkyňu. Tieto dve vzájomne nesúvisiace okolnosti nemožno nijako prepojiť do ich vzájomnej príčinnej súvislosti. Namietal tvrdenie žalobkyne, že obsah kúpnej zmluvy uzavretej medzi ním a žalovanou 2/ nezodpovedá úmyslu zmluvných strán. O skutočnosti, že žalovaná 2/, mala v čase uzavretia kúpnej zmluvy aj ďalších veriteľov, vedomosť nemal, a preto mu ani nemohol byť známy žalobkyňou tvrdený úmysel žalovanej 2/ ukrať iného veriteľa (žalobkyňu). L.. O.X. zastúpená rovnakým právnym zástupcom, ako žalobkyňa v tomto konaní, v rovnaký deň, ako bola podaná táto žaloba, podala na Okresný súd Bratislava I odporovaciu žalobu voči jeho osobe ako žalovanému, ktorou sa ako veriteľ žalovanej 2/ domáha určenia, že kúpna zmluva uzavretá dňa 23.03.2018 medzi žalovaným 1/ a žalovanou 2/ je voči žalobkyňi L.. O.X. neúčinnou. Konanie je vedené pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 8C/13/2018. Uvedenú svedkyňu preto namieta ako zaujatú a neobjektívnu. Namietat platnosť zmluvy o pôžičke a označovať ju za fiktívnu, považuje za útok na svoju česť a dôrazne sa voči takémuto vyjadreniu ohradzuje. Práve okolnosti, že úhrada kúpnej ceny nebola priamo v kúpnej zmluve dohodnutá započítaním a dohodnutá doba splatnosti, nasvedčujú tomu, že v čase uzavretia kúpnej zmluvy neexistoval žiadny postranný úmysel medzi ním a žalovanou 2/ ako zmluvnými stranami, tak ako sa to snaží účelovo podsunúť žalobkyňa. Inštitút započítania je zákonným spôsobom zániku záväzku. O okolnosti podania žaloby nemal vedomosť až do momentu, kedy mu bola doručená. O zápise poznámky o prebiehajúcom súdnom konaní sa dozvedel až zo žaloby. Tvrdenia žalobkyne sú iba špekulácie. Nemožno súhlasiť ani s tvrdením žalobkyne o neplatnosti samotnej zmluvy o pôžičke uzatvorenej medzi ním a žalovanou 2/. Podľa rozhodnutia 3Cz 57/1973 ZB IV s. 495 (NS ČR) „manželia, ktorí za trvania manželstva a bezpodielového spoluvlastníctva uzavreli zmluvu o pôžičke ako dlžníci, zodpovedajú veriteľom (rovnako ako iní dlžníci) spoločne a nerozdielne len v prípade, že to bolo dohodnuté alebo stanovené právnym predpisom. Ak uzavrel za trvania manželstva a bezpodielového spoluvlastníctva zmluvu o pôžičke len jeden z manželov, nepotrebuje k tomu súhlas druhého manžela, a to aj keď nejde o bežnú záležitosť.“ Existenciu samostatného záväzku len jedného z manželov a uspokojenie veriteľa z takejto pohľadávky možno vyvodzovať aj zo znenia ust. § 147 ods. 1 OZ. V zmysle konštantnej judikatúry zákon pod spoločnými vecami chápe vec v hmotnoprávnom zmysle slova, a teda pod takouto vecou nemá zákon na mysli prevzatie záväzku jedným z manželov. Keďže sa na prevzatie záväzku

jedným z manželov citované ust. § 145 ods. 1 OZ nevzťahuje, nemôže byť podľa neho posudzované. Okrem toho, nie bežný úkon len jedného z manželov týkajúci sa spoločných vecí, ku ktorému sa vyžaduje súhlas oboch manželov, je iba relatívne neplatným právnym úkonom v zmysle ust. § 40a OZ. V danom prípade preto nemožno tento záväzok posúdiť ako solidárny záväzok oboch manželov. Ako žalovaná 2/ naložila s peňažnými prostriedkami prijatými z pôžičky sa žalovaný 1/ vyjadriť nevie a úvahu žalobkyne o tom, že prijatú pôžičku v EUR mene musela zmeniť na české koruny alebo vložiť na účet svojho manžela, keďže ona účet založený nemala, je hypotetické tvrdenie žalobkyne bez akejkoľvek preukaznej hodnoty. Odmieťa tvrdenie žalobkyne, že mal vedomosť a bol uzrozumený, že žalovaná 2/ nebola na túto pôžičku odkázaná, pretože bol blízkym priateľom jej manžela. Žalovaný 1/ sa k tvrdeniam žalobkyne o výstavbe rodinného domu ako aj jeho zápisu do katastra nehnuteľností, vrátane úhrady výdavkov za služby spojené s jeho užívaním, vyjadriť nevie. Do týchto vecí nikdy nebol zasväcovaný. Majetkové pomery manžela žalovanej 2/ vo vzťahu k prejednávanej veci v danom prípade nie sú relevantné. Žalovaný 1/ nemá vedomosť o akýchkoľvek investíciách realizovaných žalovanou 2/ do žalobkyňou označenej investičnej spoločnosti. V kúpnej zmluve sa žalovaný 1/ so žalovanou 2/ nedohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a teda ani na tejto forme úhrady kúpnej ceny. Tvrdenie žalobkyne o nedostatku náležitosti kúpnej zmluvy v tejto časti nie je právne opodstatnené. Netvrdil, že kúpna zmluva mala byť medzi žalovanou 2/ a jeho osobou uzavretá výlučne a len za účelom uspokojenia jeho pohľadávky. Keďže žalovaná 2/ v dohodnutej lehote splatnosti svoj záväzok neuhradila, iba využil zákonný inštitút jednostranného započítania na zánik svojho záväzku z predmetnej kúpnej zmluvy. Poprel tvrdenie žalobkyne, že „vyvedením nehnuteľnosti z vlastníctva žalovanej 2/“ bolo ich spoločným zámerom eliminovať možnosť uspokojiť pohľadávku žalobkyne v exekučnom konaní. Žalobkyňa nepreukázala okolnosť, že disponuje voči žalovanej 2/ súdom priznanou pohľadávkou - exekučným titulom; nepreukázala ani okolnosť, že by exekučné konanie bolo začaté a už vôbec nepreukázala ňou tvrdený údajne ich spoločný zámer so žalovanou 2/ zamedziť uspokojenie pohľadávky žalobkyne v prípadnom exekučnom konaní. Takéto tvrdenia, resp. úvahy žalobkyne sú špekulácie.

12. Žalovaná 2/ v duplike zo dňa 25.02.2019 k vyjadreniu žalobkyne uviedla, že sa nezaviazala uspokojiť svoj záväzok z predaja nehnuteľností, zaviazala sa len zmluvne k vráteniu pôžičky. Právne mu zástupcovi žalovanej 2/ bolo od právnej zástupkyne žalovaného 1/ doručené oznámenie o spore, z ktorého vyplýva, že na Okresnom súde Bratislava I je vedené konanie vo veci žalobkyne L.. O.X. proti žalovanému 2/. Konanie prebieha pod sp. zn. 8C/13/2018. V konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I sa veriteľka žalovanej 2/, ktorá je zastúpená tým istým právnym zástupcom, domáha vyslovenia neúčinnosti právneho úkonu - kúpnej zmluvy. Predpokladom pre vyslovenie neúčinnosti právneho úkonu je bezpochyby jeho platnosť. Je teda zrejmé, že v konaní pred Okresným súdom Malacky považuje žalobkyňa právny úkon za neplatný, ale v konaní pred Okresným súdom Bratislava I považuje ten istý právny zástupca právny úkon za platný. Žalovaná 2/ poukazuje na účelovosť a nekonzistenciu podaných žalôb. V konaní pred súdom nie je podľa názoru žalovanej 2/ prípustné tendenčne alternovať a prispôsobovať si hmotnoprávne dôvody podľa účelu, ktorý žalobca sleduje. Absolútna neplatnosť právneho úkonu pôsobí erga omnes, preto jej následky sú veľmi zásadným zásahom do právnej istoty účastníkov záväzkových vzťahov. Žalovaná 2/ opakovane zdôrazňuje, že žalobkyňa ako dôvod neplatnosti iba všeobecne odkazuje na § 39 Občianskeho zákonníka. Pri rešpektovaní zásady kontradiktórnosti je preukázanie dôvodov neplatnosti úlohou žalobkyne, nie súdu. Aj z tohto dôvodu považuje žalovaná 2/ podanú žalobu za nedôvodnú. Žalovaná 2/ priložila k svojmu vyjadreniu oznámenie o spore.

13. Na pojednávaní žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrvala na svojich vyjadreniach a dodala, že žalobkyňa disponuje právoplatnými a vykonateľnými rozsudkami Obvodného soudu pro Prahu 5 na základe, ktorých je žalovaná 2/ povinná uhradiť žalobkyňi spolu sumu 1 950 000 Kč. Poukázala na bod 10. rozsudku Obvodného soudu pro Prahu 5 č.k. 10C/19/2018-33, v zmysle ktorého žalovaná 2/ neuniesla dôkazné bremeno ohľadom spoločného investovania žalobkyne a žalovanej 2/. Uvedené peňažné prostriedky boli použité výhradne na investovanie žalovanej 2/. Žalovaná 2/ a žalovaný 1/ spoločne postupovali tak, aby nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovanej 1/ boli vyvedené z jej majetku a nemohli byť postihnuté exekúciou. Obaja vedeli, že ide o jediné nehnuteľnosti v jej vlastníctve. Navrhla, aby súd ako svedka vypočul L.. R.I., a to k majetkovým pomerom žalovanej 2/ a k vzťahu žalovanej 2/ a žalovaného 1/. Právom záverečnej reči uviedla, že platnosť predmetnej kúpnej zmluvy je nutné posudzovať v širších súvislostiach, ako aj v súvislosti s fiktívnou zmluvou o pôžičke.

14. Na pojednávaní žalovaný 1/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že všetky dôvody uvádzané žalobkyňou smerujú k odporovateľnosti právneho úkonu. Súd musí jednoznačne vyhodnotiť prípustnosť žaloby o určenie vlastníckeho práva. Keď pri určení vlastníckeho práva ide o rozhodnutie pôsobiace erga omnes, pričom pri odporovacej žalobe sa rieši súkromno-právny problém iba medzi konkrétnymi účastníkmi sporu. Namietol neprípustnosť vykonania dôkazu svedeckou výpoveďou p. T., ktorá má jednoznačne záujem na výsledku sporu, keďže sa sama domáha vyslovenia neúčinnosti predmetnej kúpnej zmluvy v inom konaní. Súd nemá pri uplatnení zásady kontradiktórnosti vyšetrovať, aký dôvod neplatnosti má žalobkyňa na mysli. Žalobkyňa mala dôvod neplatnosti konkretizovať, nestačí sa odvolať na § 39 OZ.

15. Na pojednávaní žalovaná 2/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrvala na svojich vyjadreniach a uviedla, že argumentácia žalobkyne sa vzťahuje k inému právnomu inštitútu. Nie je zrejmé, z akého konkrétneho dôvodu je kúpna zmluva absolútne neplatná. Trvala na tom, že nebol preukázaný naliehavý právny záujem ani hmotnoprávny dôvod neplatnosti kúpnej zmluvy. Namietla vykonanie navrhnutého dôkazu, a to výsluchu pani L.. R.I., ktorá je kamarátkou žalovanej 2/ z dôvodu, že ide o nadbytočný dôkaz. Poukázala na skutočnosť, že žalovaná 2/ má zrušené BSM už od roku 2005.

16. Súd sa oboznámil so žalobou vyjadreniami strán konania, listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav.

17. Zo zmlúv o pôžičke zo dňa 01.08.2017, 03.08.2017 a 15.09.2017 a dokladov o platbe na účte mal súd za preukázané, že žalobkyňa požičala žalovanej 2/ peňažné prostriedky spolu vo výške 1 950 000 Kč, pričom z rozsudku Obvodného soudu pro Prahu 5 č.j. 34C72/2018-23 mal súd za preukázané, že žalovanej 2/ bola súdom uložená povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 450 000 Kč a z rozsudku Obvodného soudu pro Prahu 5 č.j. 10C19/2018-33 mal súd za preukázané, že žalovanej 2/ bola súdom uložená povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 1 500 000 Kč.

18. Z informatívneho výpisu z listu vlastníctva č. 1158 k.ú. G. a kúpnej zmluvy zo dňa 23.03.2018 mal súd za preukázané, že žalovaná 2/ ako predávajúca previedla vlastnícke právo k nehnuteľnostiam špecifikovaným v bode 1. tohto odôvodnenia na žalovaného 1/ ako kupujúceho, ktorý sa zviazal uhradiť kúpnu cenu 124.000 EUR do 60 dní od podpisu kúpnej zmluvy. Podľa zmluvy o pôžičke zo dňa 24.06.2011 žalovaný 1/ poskytol žalovanej 2/ dňa 24.06.2011 hotovostnú pôžičku vo výške 120.000 EUR, ktorú sa zaviazala splatiť žalovanému 1/ do 31.12.2016. Podľa výzvy zo dňa 16.10.2017 a dňa 16.02.2018 vyzval žalovaný 1/ žalovanú 2/ na vrátenie požičanej sumy peňazí. Dňa 22.05.2018 žalovaný 1/ doručil žalovanej 2/ jednostranné započítanie pohľadávok, v zmysle ktorého došlo k započítaniu vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky žalovaného 1/ voči žalovanej 2/ na vrátenie sumy 128.317,81 EUR titulom poskytnutej pôžičky s príslušenstvom s pohľadávkou žalovanej 2/ voči žalovanému 1/ vo výške 124.000 EUR na zaplatenie kúpnej ceny.

19. Z listiny Statement of transactions for the selected period under the Contract súd zistil, že žalovaná 2/ v období rokov 2015-2017 investovala peňažné prostriedky v spoločnosti INVESTMENT AND TRADING CAPITAL LIMITED. Z návrhu na vklad práva do katastru nemovitostí súd zistil, že spoločnosť Zahofanská realitní spol. s r.o. podala dňa 16.04.2015 návrh na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam Katastrálnému úradu pro hlavní město Prahu, a to k trom bytom a garáži v k.ú Stodůlky.

20. Z vyrozumienia polície ČR č.j. KRPA-100939-59/TČ-2018-000092-POK zo dňa 23.11.2018 súd zistil, že žalobkyňi bola na základe ňou podaného trestného oznámenia doručená odpoveď, podľa ktorej policajný orgán nezaistil zatiaľ všetky podklady pre svoje rozhodnutie, šetrenie prípadu pokračuje a po jeho ukončení bude o výsledku oboznámená. Z oznámenia o podozrení zo spáchania trestného činu súd zistil, že dňa 03.04.2018 žalobkyňa a L.. O.X. podali na podozrivých zo spáchania trestného činu žalovaných 2/, O. M. a I.G. oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchaniu trestného činu podvodu a sprenevery.

21. Z výpisu z Veřejného rejstříka podle fyzických osob v angažmá súd zistil, že V.G. bol ku dňu 15.11.2018 člen štatutárneho orgánu alebo spoločník vo viacerých (11) obchodných spoločnostiach. Z listu A. Y. zo dňa 16.11.2018 súd zistil, že sa menovaná vyjadrila, že je kamarátkou žalovanej 2/ a žalovanú 2/ opísala ako zabezpečenú pani, ktorej manžel hradil všetky jej materiálne potreby, a to

v nadštandardnej miere. Po úraze jej manžela sa nikdy nezmienila, že by mala finančné problémy a musela si požičať peniaze. Vyjadrila presvedčenie, že údajná pôžička od žalovaného 1/ je vymyslená.

22. Z návrhu na vykonanie poznámky súd zistil, žalobkyňa dňa 18.05.2018 podala na Okresný úrad O. katastrálny odbor, návrh na zápis poznámky o prebiehajúcom súdnom konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX k.ú. G. do katastra nehnuteľností. Z oznámenia o spore zo dňa 24.02.2019 súd zistil, že žalovaný 1/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu oznámil žalovanej 2/, že je voči nemu na Okresnom súde Bratislava I. vedené pod sp.zn. 8C/13/2018 súdne konanie medzi stranami sporu L.. O.X. ako žalobkyňou proti žalovanému 1/, v ktorom sa L.. O.X. domáha rozhodnutia, že kúpna zmluva, na základe ktorej bol Okresným úradom Malacky povolený vklad vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam pod V - 1641/2018 je voči nej neúčinná.

23. Podľa § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

24. Vzhľadom na citované ust. § 137 CSP, keďže podaná žaloba je tzv. určovacou žalobou, sa súd v prvom rade zaoberal otázkou či žalobkyňa preukázala naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Podľa rozsudku NS SR zo dňa 06.12.2012, sp.zn. 5Cdo31/2011, právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby, musí byť naliehavý. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, a či snáď len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) súdne konanie alebo konania. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým (porovnaj R 17/1972). Za nedovolenú možno považovať určovaciu žalobu, pokiaľ neslúži potrebám praktického života, ale len k zbytočnému rozmnožovaniu sporov; ak však určovacia žaloba vytvára pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu, je prípustná aj napriek tomu, že je možná (prípadne) i iná žaloba (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 40/1996). Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha (žalobcu). Pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu medzi účastníkmi a k potrebe určiť súdom, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, na druhej strane vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši (odstraňuje neistotu vzťahu účastníkov konania alebo vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie).

25. Na základe uvedeného súd dospel k záver, že existuje naliehavý právny záujem žalobkyne na požadovanom určení. V súlade s ustálenou súdnou praxou, ak by kúpna zmluva, ktorou došlo k prevodu predmetných nehnuteľností zo žalovanej 2/ na žalovaného 1/ bola absolútne neplatná, žalobkyňa by sa nemohla úspešne domáhať neúčinnosti tohto právneho úkonu tzv. odporovacou žalobou. Teda žalobkyňa sa za predpokladu neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy legitímne domáha určenia, že predmetné nehnuteľnosti patria do vlastníctva žalovanej 2/, keďže takýmto určením by s vysokou pravdepodobnosťou docielila možnosť uspokojenia svojej pohľadávky voči žalovanej 2/, ktorú možnosť v súčasnosti nemá. Súd sa preto v tomto smere stotožňuje s argumentáciou žalobkyne, že určenie ktorého sa domáha, by priaznivo ovplyvnilo postavenie žalobkyne a vyriešilo jej v súčasnosti neisté právne postavenie tým, že by jej umožnilo domáhať uspokojenia svoje pohľadávky v exekučnom konaní z predmetných nehnuteľností.

26. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

27. Po ustálení otázky existencie naliehavého právneho záujmu žalobkyne súd skúmal či je predmetná kúpna zmluva absolútne neplatným právnym úkonom podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, ako tvrdí žalobkyňa. Obaja žalovaní argumentovali, že žalobkyňa dostatočne nekonkretizovala dôvod neplatnosti spornej kúpnej zmluvy a poukázali na zásadu kontradiktórnosti konania a koncentračnú zásadu.

28. Absolútna neplatnosť právneho úkonu pôsobí priamo zo zákona (ex lege), a to od začiatku (ex tunc) a bez ohľadu na to, či sa tejto neplatnosti niekto dovolal. Súd prihliada na absolútnu neplatnosť právneho úkonu aj bez návrhu (ex offa). Účastník v takomto prípade nemusí tvrdiť a namietat' neplatnosť takéhoto úkonu, lebo súd je povinný skúmať všetky dôvody absolútnej neplatnosti. Vzhľadom na prejednaciu zásadu prihliada súd na absolútnu neplatnosť právneho úkonu len za predpokladu, že sa o dôvode neplatnosti (napríklad z dôvodu nedostatku formy, neurčitosti úkonu, nespôsobilosti subjektu zmluvu uzavrieť, rozporu so zákonom) dozvie procesne korektným spôsobom. Znamená to, že ak konkrétny dôvod absolútnej neplatnosti v konaní nie je tvrdený a ani nijak v konaní nevyjde najavo, nie je dôvod, aby súd po takejto okolnosti z vlastnej iniciatívy pátral a nahradzoval tak v sporovom konaní zákonom predpokladanú aktivitu účastníkov. (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. januára 2013 sp.zn. 1 MCdo 12/2010)

29. V podanej žalobe žalobkyňa síce na viacerých miestach len všeobecne poukazovala na ust. § 39 Občianskeho zákonníka na jednom mieste však výslovne uviedla, že kúpna zmluva je absolútno neplatným právnym úkonom, ktorý svojím účelom odporuje zákonu. Žalobkyňa teda ako dôvod neplatnosti kúpnej zmluvy uviedla jej rozpor so zákonom, konkrétne rozpor účelu tohto právneho úkonu so zákonom. Na konkrétne ustanovenie zákona, s ktorým má byť zmluva alebo jej účel v rozpore, priamo nepoukázala. Uvádza však, že tento právny úkon bol uskutočnený so zámerom zmařit' uspokojenie pohľadávky žalobkyne a tým žalobkyňu ako veriteľa žalovanej 2/ v rozpore so zákonom poškodiť resp. so zámerom, aby žalovaná 2/ nebola evidovaná ako vlastníka nehnuteľností a tento majetok nebolo možné postihnúť zabezpečovacím opatrením a následným núteným výkonom rozhodnutia.

30. Na ukracujúce úkony dlžníka podľa názoru súdu nie je možné automaticky bez ďalšieho aplikovať ust. § 39 OZ (z titulu rozporu so zákonom, prípadne s dobrými mravmi), čo by malo za následok ich absolútnu neplatnosť. Vzhľadom na skutočnosť, že úspešne odporovať možno len platnému právnemu úkonu, by sa v prípade akceptácie tohto záveru nepochybne strácal zmysel inštitútu odporovateľnosti. V prípade odporovateľných právnych úkonov prichádza k ukráteniu pohľadávky veriteľa a je spravodlivé a žiaduce zjednať nápravu vzniknutého stavu. Z princípu preferencie platnosti právnych úkonov t.j. priority výkladu, ktorý nezakladá neplatnosť zmluvy, pred takým výkladom, ktorý neplatnosť zmluvy zakladá, však vyplýva, že absolútna neplatnosť by mala predstavovať súkromnoprávnu sankciu ultima ratio (ÚS SR, sp. zn. I. ÚS 242/07 <<http://merit.slv.cz/I.US242/07>>). Absolútna neplatnosť ako stav nastávajúci ex lege by mala vždy nastupovať až v tých prípadoch, kedy sú vylúčené iné miernejšie následky väd daného úkonu, v tomto prípade odporovateľnosť právneho úkonu, t.j. vznik subjektívneho odporového práva veriteľa domáhať sa určenia relatívnej neúčinnosti právneho úkonu. Možnosť domáhať sa neúčinnosti ukracujúceho úkonu dlžníka žalobou podľa § 42 a nasl. Občianskeho zákonníka má v právnom poriadku svoje odôvodnené miesto a účel a je potrebné ju vnímať ako špeciálny následok vady právneho úkonu, majúci prednosť pred následkom najprísnejším (absolútnou neplatnosťou).

31. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp.zn. 4Cdo163/2007 zo dňa 17.12.2008 prijal záver, že „pokiaľ ide o vzťah ustanovenia § 42a Obč. zák. k § 39 tohto zákona dovolací súd poznamenáva, že odporovateľným môže byť len platný právny úkon. Ak však zákon určité konanie dlžníka za stanovených podmienok sankcionuje odporovateľnosťou právneho úkonu nemôže byť to isté konanie za tých istých podmienok sankcionované neplatnosťou právneho úkonu. Inak by sa totiž nemohol prakticky uplatniť inštitút odporovateľnosti právnych úkonov, čím by bol popretý jeho účel a zmysel, ktorým je občianskoprávna ochrana veriteľa brániť sa účinkom takých právnych úkonov dlžníka, ktoré sú vykonávané na ukrátenie veriteľa (právne úkony in fraudem creditorum).“ Súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.09.2017, sp.zn. III. ÚS 573/2017-14, podľa ktorého „ak právny poriadok poskytoval sťažovateľke priestor na odvrátenie neželaného stavu (§42a Občianskeho zákonníka) a sťažovateľka z nevedeného, resp. neznámeho dôvodu v prejednávanej veci nekonala včas, toto jej nekonanie predstavuje bezdôvodné správanie. Jej bezdôvodnému správaniu teda nie je možné priznávať právnu ochranu v podobe zásahu do veci prostredníctvom § 39 Občianskeho zákonníka.“

32. Podľa § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

33. Podľa § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka, odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

34. Celá argumentácia žalobkyne, predložené listinné dôkazy ako aj navrhované výsluchy svedkov smerovali k preukázaniu skutočnosti, že žalovaná 2/ previedla nehnuteľnosti na žalovaného 1/ v úmysle ukrátiť vymáhateľnú pohľadávku žalobkyne, pričom žalovaná zároveň uviedla, že všetky skutočnosti nasvedčujú, že žalovaný 1/ mohol mať vedomosť o úmysle žalovanej 2/, pričom žalobkyňa má za to, že žalovanému 1/ bol tento úmysel známy. Aj v prípade, že by súd po vykonanom dokazovaní mal za jednoznačne preukázané, že žalovaná 2/ ako dlžník vykonala uzavretím predmetnej kúpnej zmluvy právny úkon ukraľujúci uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky žalobkyne, a to v úmysle ukrátiť svojho veriteľa (žalobkyňa) a tento úmysel musel byť druhej strane (žalovanému 1/) známy, nemohol by bez ďalšieho konštatovať neplatnosť tohto právneho úkonu (kúpnej zmluvy). Tento právny úkon by síce trpel vadou ale nie vadou majúcou za následok neplatnosť právneho úkonu ale len následok spočívajúci v odporovateľnosti právneho úkonu. Žalobkyňa síce poukázala na spoločný postup a zámer žalovaných ukrátiť žalobkyňa, avšak to žalovaný 1/ výslovne poprel s tým, že o pohľadávke žalobkyne voči žalovanej 2/ nemal vedomosť. Existencia spoločného zámeru žalovaných ukrátiť uspokojenie žalobkyne zostala v rovine domniek a úvah žalobkyne a nebola v konaní preukázaná a ani žalobkyňou navrhované dôkazy neboli spôsobilé spoločný zámer žalovaných preukázať.

35. S poukazom na vyššie uvedené súd nevykonal dôkazy navrhované žalobkyňou, a to výsluch L.. O.X. a výsluch L.. R.I., ako aj vyžiadanie listiny, ktorou bolo vyporiadané BSM žalovanej 2/ s V.G., pretože to považoval za nadbytočné a nevhodné. Výsluchom L.. O.X. sa žalobkyňa snažila preukázať skutočnosť, že žalovaná 2/ mala prisľúbiť žalobkyňi zabezpečenie svojho záväzku zo zmluvy o pôžičkách nehnuteľnosťami v obci G.; aké boli osobné a najmä majetkové pomery žalovanej, ako aj že sa žalovaná 2/ v prítomnosti svedkyne vyjadrila, že dôvodom vycestovania na Slovensko bol zámer zbaviť sa majetku, ktorý by mohol byť postihnutý výkonom rozhodnutia. L.. R.I., navrhla žalobkyňa vypočuť k majetkovým pomerom žalovanej 2/ a k vzťahu žalovanej 2/ a žalovaného 1/. Súd je toho názoru že dokazovanie navrhované žalobkyňou nebolo spôsobilé preukázať tvrdenú neplatnosť predmetnej kúpnej zmluvy, preto ho ako nadbytočné nevykonal. Ani preukázanie toho, že žalobkyňa bola materiálne nadštandardne svojím manželom zabezpečená, ani preukázanie ústneho prisľubu žalovanej 2/ uspokojiť pohľadávku žalobkyne predajom nehnuteľností v Kostolišti, ani preukázanie zámeru (úmyslu) žalovanej 2/ zmariť uspokojenie pohľadávky žalobkyne, by nepostačovalo na vyslovenie záveru o neplatnosti kúpnej zmluvy. Žalobkyňa uviedla, že platnosť kúpnej zmluvy je potrebné skúmať v širších súvislostiach, a to v súvislosti s fiktívnou zmluvou o pôžičke. Žalobkyňa poukázala na viacero skutočností, ktoré podľa nej naznačujú resp. preukazujú fiktívnosť zmluvy o pôžičke medzi žalovanými. Súd zastáva názor, že jediným dôsledkom skutočnosti, ak by záväzok žalovanej 2/ voči žalovanému 1/ neexistoval z dôvodu, že táto zmluva je fiktívna, resp. neplatná, by bol ten, že jednostranné započítanie žalovaného 1/ by bolo neplatným právnym úkonom a naďalej by existoval záväzok žalovaného 1/ zaplatiť žalovanej 2/ kúpnu cenu v zmysle kúpnej zmluvy. Teda platnosť zmluvy o pôžičke nemá podľa súdu vplyv na platnosť kúpnej zmluvy, keďže ide o dva plne samostatné právne úkony. Súd sa preto nemal dôvodom hlbšie zaoberať argumentáciou žalobkyne súvisiacou s platnosťou zmluvy o pôžičke a nevykonal ani dôkaz vyžiadaním listiny, ktorou bolo vyporiadané BSM žalovanej 2/ s Alexandrom Škrinárom, ako navrhovala žalobkyňa. Napriek tomu, súd len okrajovo poukazuje na nesprávnosť právnej argumentácie žalobkyne, ktorá sa domnieva, že bez súhlasu druhého manžela je takáto zmluva o pôžičke neplatná. Za právny úkon týkajúci sa spoločných vecí sa nepovažuje zmluva o pôžičke uzavretá len jedným z manželov a zo zmluvy o pôžičke je zaviazaný a oprávnený len ten z manželov, ktorý ju ako dlžník uzavrel (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 4Cdo28/2019, rozsudok NS SR sp.zn. 4Cdo123/2008 a sp.zn. 4Cdo/234/2010). Okrem toho žalovaná 2/ uviedla, že jej BSM zaniklo už v roku 2005, t.j. pred uzavretím zmluvy o pôžičke medzi žalovanými.

36. Po posúdení všetkých dôkazov, a to jednotlivo ako aj v ich vzájomných súvislostiach, súd dospel k jednoznačnému záveru, že v konaní nebola preukázaná existencia skutočností majúcich za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu podľa § 39 Občianskeho zákonníka, preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

37. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. Žalovaný 1 a žalovaná 2/ boli v konaní plne úspešní, preto im súd priznal náhradu trov konania vo rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, trojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č . 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).